

Voor Paulus is de hoofdzaak: geloofsgehoorzaamheid (zie 1:5).

Belangrijk om vast te houden uit vorige studie:

Gods wet en Gods genade vormen geen tegenstelling, maar een eenheid. Met zijn wetten wil God mensen concrete liefde en trouw naar God en medemensen leren (Matt 22:37v). God geeft er altijd zijn hulp bij om het te kunnen doen! Daarom is de wet niet te moeilijk.

Maar dit vraagt geloof in Gods helpende kracht.

Gods geboden zijn duidelijk niet slechts (uiterlijke) gedragsregels. Zó zagen heidenen de geboden van hun goden. De Farizeeën en Wetgeleerden leerden de mensen met

God te leven op die heidense manier. Zij leerden feitelijk: *'als je die wetsplichten maar precies nakomt, dan blijven we Gods uitverkoren volk en blijft Hij ons zegenen!*

Gods wet eist wat zakelijke plichten die God nu eenmaal graag wil zien gebeuren'.

Hoewel druk met de wet, was hun godsdienst daardoor oppervlakkig en liefdeloos (zie Matt 23:16-28). De besnijdenis werd gedaan – maar zonder aandacht voor de les

ervan: de innerlijke besnijdenis. Men bracht offers – maar zonder zichzelf als offer aan God te geven. Men ging ter synagoge en tempel – maar zonder in alles met God

samen te leven. Tienden (10%) gaf men – maar zonder God Heer en Koning over al je bezit te laten zijn. De cultische plichten zijn dan inhoudsloos en zinloos geworden – in

feite los van wat God met zijn wet wilde: geestelijk onderwijs geven.

Deze Joodse wettische godsdienst wordt in het NT getypeerd met 'de wet', hoewel dit helemaal niet beantwoordt aan Gods wet.

Hetzelfde kom ik bij Islamieten tegen als ik met hen praat. Men ziet vaak geen betekenis in rituelen. Men houdt zich er aan, omdat Allah dat nu eenmaal wil en zo hou je hem te vriend.

Om over na te denken:

A. Snap je dat afwijking van godsdienstig-pedagogische regels niet zo erg was als er aanleiding toe was? (bv Davids eten van de toonbroden, waarvan normaal alleen de priesters eten - 1 Samuël 21:4-7; Marcus 2:25v)?

B. De Joden hadden/hebben heel precieze sabbatsregels. Maar waar gaat het God om in het sabbatsgebod? Wat zou Jezus bedoelen in Marcus 2:27?

C. Kunnen christenen vandaag ook heidens bezig zijn met hun godsdienst?

D. Voel je verschil raakt tussen 'gehoorzamen uit het geloof' en 'gehoorzamen uit de wet'?

Romeinen 1:8-16

Hier schrijft Paulus aan de christenen in Rome, dat hij allang naar hen toe had willen komen, maar verhinderd was. Dat hij nog niet kwam was zeker niet uit angst, want Paulus schaamt zich niet voor het evangelie; integendeel – het is **'de reddende kracht van God'** (1:16).

Denk zelf even na: Hoe is het evangelie Gods 'de reddende kracht'?

Soms denkt men hierbij aan de vergeving van zonden. Maar de sterke uitdrukking past hier beter bij de (geestelijke) kracht waarmee God 'zondaren' tot 'gehoorzamen uit geloof' kan en wil maken. Hij verandert mensen die komen door wedergeboorte (zoals ook in het OT Gods doel en werkwijze al was). Dat wordt als evangelie verkondigd: nieuw, eeuwig leven. Het nieuwe is volgens Paulus dat deze reddende kracht nu - dankzij Jezus - ook voor de heidenen beschikbaar is (1:16c). De enige voorwaarde is geloof (16b), zoals dat in het OT ook altijd al gold voor de Joden (1:17b; zie ook Habakuk 2:4 [NBV] en Psalm 1).

NB: Paulus verkondigt dus hetzelfde evangelie als de profeten (over 'gehoorzaamheid uit geloof' of wedergeboorte), maar nu *buiten de wet om* (3:21) en dus ook voor niet-Joden beschikbaar (zonder besnijdenis en andere pedagogische les/oefen-rituëlen).